

«Nova doba»
izhaja vsak petek
pop. - Rokopisi se
pošiljajo na uredni-
štvo v Gorici, via Pavia 17.

Oglasi se raču-
najo po dogovoru.
Rokopisi se ne vra-
čajo.

NOVA DOBA

Naročila, oglasi in reklame
je pošiljati IZ-
KLUČNO UPRAVI „Nova
Doba“ v Gorici, VIA T.
CICONI 31. 7

Cena letna naročn. L. 12
Polletna " " 6
Četrletna " " 3

Cena oglašom trgovcev,
obrtnikov za vsak 1 mm
višine v širini 1 kolone
L. 0.30; za osmrtnice,
vebila itd. pa L. 0.60.
Večkratni inserati po
dogovoru.

Fašizem kot program.

Menda si je vsak misleč človek na fašizem, da je politična izraz kolektivnega ali skupnega egoizma. Kedar kliče Mussolini svojim državljanom »Patria, abnegazione! Domovina, samozatajevanje!« pomeni, da vzbujajo v posamezniku odgovornost za skupne, t. j. državne interese, katerim se morajo zapostaviti vsi individualni interesi, kajti drugače se odaljujemo od državnega ideala, radi katerega se je človeštvo združilo v državne skupine.

Temeljna podlaga

Potemtakem je jasno, da stremi fašizem za tem, da bi osvežil v državljanih velepomembni pojem državljanstva, vzajemne odvisnosti, ki je podprta z moralno in zakonodajno silo. Moralno pravimo, v kolikor se je strnilo človeštvo v državo, da si olajša udejstvovanje svojih duševnih in moralnih vrlin in zakonodajno, da zajezijo egoizem posameznika na škodo skupnosti. V prvem je zajamčena človeku neomejena svoboda, v drugem vidimo zapah, da bi človeštvo ne zdrknulo nazaj iz svojega naprednejšega stremjenja.

Zasluge fašizma

Čeravno temelji državljansko življenje na gori omenjenih načelih, se je videl v vseh dobah človeške zgodovine oduren boj prevzročen po skupnem in individualnem egoizmu ali sebičnosti. Uspešen protitež je držala in drži še danes vera, a kljub temu smo večkrat doživeli, da so se najboljše načela izrabila v izključno sebične namene posameznikov, kar smo doživljali v zadnjih letih zlasti pri izražanju svobode. Ta magična beseda, ki predpostavlja popolno udejstvovanje ljubezni med državljanji, je postal plašč najumazanejših sebične politike, ki si je naredila in svobode. Splošna voljna pravica je na pr. jasno pokazala, da se morejo za njo uveljaviti močje najnižje moralne vrednosti, ker v masi prevladuje hipni instinkt in početakem nerazsodnost. Ljudstvo, prepusteno samosvoji svobodi, si je največji sovražnik, ker posega kakor nerazsodni otrok po hipnem sredstvu ne glede na njegovo trajno vrednost, koje spoznanje je odvisno od globokejših vestí, ki prodira le s časom vsoporedno kakor stopajo v časovno ozadje oni hipni instinkti, radi katerih se je ljudstvo odločalo za ta ali ona sredstva hipne vrednosti.

Posledica se je pokazala takoj v popolnem razdrapanju države, v splošnem nezadovoljstvu in nezaupanju v bodočnost. Iz tega položaja se je izemila reakcija, ki se zove fašizem. Pojavil se je kot odporna sila in pričel razdirati matike slaboumljene ljudske svobode. Njegov prvi cilj je bil vzpostaviti vero v državo in v bodočnost. Ker je komunizem skušal vničiti pojem individualne vrednosti in posplošiti človeka v družabni enakosti se je instinktivno vrgel z vso svojo silo proti njemu.

Duševna ali meščanska revolucija?

Kdor je umel predidoloča izvajanja, mora sklepati, da je impozantnejša duševna kakor meščanska revolucija. Fašizem je z razmeroma malimi žrtvami prišel do nadvladja, kar je pripisovati duševni revoluciji, ki je nastala od kar je državljan zadobil občutek, da se je drvenje navzdol ustavilo. Fašizem kot vlada pomeni torej pred vsem, da se je obnovila vera v državo in bodočnost, s čemer se je vzpostavila

tudi individualna vrednota in se je komunizem poizgubil.

Ustroj nove države

Fašizem po navedenem ne pomeni le nastop nove vlade ampak nastop nove dobe v državi, da celo nove države, ki se odlikuje bistveno od prejšnje v tem, da je bila prejšnja refleks hipne ljudske volje in kot taka vno spremenljiva, nikdar stalna in dosledno nikdar pravilna ne pravična, dočim bi bil fašizem izraz duševne aristokracije v državi, ali uveljavljenje najvišje razsodnosti v državnih zadevah.

Ker je pričakovati, da je v oči gled velikanski in važni nalogi vladanja povprečna duševna zmožnost nezadostna, je fašizem zatvoril vrata novim sprejemom v stranko in je bila spoznana potreba splošne epuracije, ki čili za tem, da se stranka osvobodi nepotrebnega balasta, ki si ga je natvorila pred in po revoluciji. Ako se to doseže, je demokracija za vselej obta in napoči nova doba v politiki.

Videmski prefekt med našim ljudstvom.

Nepričakovano triumfalni sprejem ljudstva.

Prefekt naše furlanske dežele odv. Pisanti je posvetil v ponedeljek 25. t. m. ves dan v syrbo velepomembnih obiskov številnih občin in njenih fakcij, ki so kakor biseri posejane po srednje soški dolini ter Banjški in Trnovski planoti.

Komar je dano, kakor nam, ki smo imeli čast na dolgi in od naravne krasote obdarjeni poti spremljati visokega državnega funkcionarja, opisati triumfalne sprejeme ter večkrat ponoviti pristrčne in navdušene manifestacije prebivalstva, treba je takoj povedati, da je vsaka beseda nezadostna, da bi mogli z njo le od daleč in le deloma izraziti velevažni in ne vsakdanji zgodovinski dogodek ter z njim v tesni zvezi združeno radost, zadovoljnost in zadoščenje našega zapuščenega dobrega ljudstva, ki je ob tej priliki dalo z odkriposrčnimi ovacijami odduška svojim naravnim srčnim čutom. S tem hočemo torej reči, da manifestacije, ki jih je naše slovensko ljudstvo v ponedeljek uprizorilo našemu gosp. prefektu, se ne smejo tolmáčiti kakor pretirano poročilo kronista in tudi ne kakor zavratno hinavsko, ki bi imelo namen oportunitete, za katero bi se utegnili spretno skrivati zvita politika iredentizma. Ne, izključivši par izjem, kajti naše slovensko ljudstvo je dobro, iskreno in vsega tega že po naravi ne pozna.

Res je, da je mnogo pripomoglo k tako sijajno iskrenim svečanostim dejstvo, da do sedaj se ni noben oblastvenik — in niti noben cesarju namestnik pod bivšim avstrijskim režimom — tako ponižal, da bi kedaj to takorekoč, od celega sveta zapuščeno ljudstvo obiskal, ko ima vendar v vsakem oziru iste vrline kakor vsi drugi zemljani, če ne še v večji meri. Ta pa moramo z največjim zadoščenjem pristaviti, da je ta obisk zastopnika močne in energične fašistovske vlade še posebne važnosti, kar je naše ljudstvo še posebej razvnelo, namreč da se je vršil, četudi uradni obisk, v enostavni, pristrčni in takorekoč prijateljski obliki, za kar je brezdvomno

Vendar demokrati bi se smejali navznoter, da se more vladati proti javnemu mnenju, pa naj bi bilo isto še tako napačno. Nova vlada ali nova država, kakor hočete, mora razpolagati s sredstvi, potom katerih lahko uveljavi svojo voljo. V ta namen je treba oborožene sile, ki je danes narodna milica.

Ta ima važno nalogo, da čuva fašistovsko vlado in njene ukrepe. Narodna milica mora torej podpirati vlado pri uveljavljanju njene volje, s katero se hoče državi dobro. Milica mora biti vsled tega prav dobro oborožena, primerno številna, dobro izvežbana in plačana, četudi je dobrovoljna, kajti državljan, ki skrbi za državo nima časa skrbeti za svoje osebne interese. Država je vsled tega dolžna kompenzirati njegovo požrtvovalnost.

Rekonstruktivna politika

Kedar se izvrši pravilna epuracija in dobi fašistovska država oporo bodisi v narodni milici ali kakih drugih oboroženi sili, se šele lahko oddahne in napoti k popolnoma rekonstruktivni politiki, ki obstoja v tem,

da zavzame fašizem svoje stališče napram vsem državnim vprašanjem.

Kar se je do danes dovršilo, je delo ob začetku, pri katerem uplivajo še sile, ki niso nikakor homogene s fašizmom. To so kritični časi fašizma, ki morajo končati z njegovim popolnim porazom ali pa odločno zmago. Ta boj je še v polnem tiru in bode najbrž trajal leta in leta. Ako se tu pa tam vidijo in delajo stvari, ki ne morejo biti v skladju s fašistovskimi načeli je treba to pripisovati baš hipnemu prevladanju sovražnih moči, ki delujejo na vseh koncih in krajih države proti fašizmu.

V svoji rekonstruktivni politiki se nahaja fašizem prav za prav šele v prvi fazi, to je razdirajoči dobi. Fašizmu se vsled tega posebno rado predbaciva, da je razdiralen. Ne more biti drugačen in ni njegova krivda, da je sedaj razdiralen. Ako je vse trhlo in gnjilo, ne moreš ničesar novega in stalnega zgraditi.

Baš s tem pa, da je fašizem pojav, ki z vso odkritosrčnostjo in nevstrašenostjo zasleduje svoje cilje, nam nudi taka jamstva kakor nobena druga politična struja.

dala povod v tako kratkem času izgotovljena vsa sijajna priprava za sprejem, kajti prebivalstvo je bilo še le dan poprej obveščeno o visokem obisku prefekta. Ljudstvo je v taki naglici znalo z vso vnemo napraviti razne z zelenjem, cveticami in navdušenimi pozdravnimi napisi ozaljšane slavoloke, maje ob poteh, ki so bile z zelenjem in cvetjem natrošene, vse hiše in še celo višja drevesa z zastavami in zastavicami okrašene, ki jih je prebivalstvo tudi samo iz papirja napravilo. In šlo je še dalje: med potjo smo često naleteli na samotne hiše, kjer so posestniki lastnovoljno napravili sicer preproste in z zastavami okrašene slavoloke, ki so pa bili tim pristrčnejši znaki iskrene in neprisliljene vdanosti, kar je še posebej napravilo najglobokejši vtis ganljivosti na visokega državnega oblastvenika.

Ob bisernobarvni Soči navzgor.

Že pred 8. uro se v prvem avtomobilu odpelje gospod prefekt iz Gorice, kjer je prenočil. Njegovo spremstvo je zavzemalo še dva druga avtomobila, ki sta, sledeč prvemu, drčala ob bisernobarvni Soči - hčeniški planin navzgor.

V avtomobilih so se vozili med drugimi tudi sledeči gg.: član deželne fašistovske federacije Ravazzolo, tajnik dež. faš. federacije ravnatelj Castelletti, zastopnik furlanskih bojevnikov prof. Venezia, član kraljeve komisije (kap. Godina politični tajnik gorškega fašija Majero, zastopnika časopisa »Nova Doba« Peterhel in Bandelj, zastopnik vzpostavitvene urada naše zone Gerardj in dr.

Jutro je bilo lepo, četudi nekoliko oblačno. Bolj kakor misel na obiske, nas je skrbelo potovanje po jako slabih poteh, ki so pravi kolovozi po Banjški planoti.

Vozec se iz Solkana proti Desklam, smo na levi imeli strmo steno pobočja iz za vojne dobro znanega Sabotina, dočim se je na desni vrh Sv. Gore bliščal vzpostavljeni samostan. Kraj miru in oddiha, ki gleda na severozapadu na spomina vredni Kuk in Vodice.

Pod nami pa bistra Soča vali z vso brzino svoje nebeškobarvne valove proti

ravnini. Čarobna barva njenih valov nas bodri, kakor je bodrila in osrčevala naše hrabre junake, ko so moč in dan brez leto dni videvali v zrcalu njene vodne gladine koščeno ženo s smirtno koso v roki, ki je vsak hip hudomašno prežala iz sovražnikovega tabora na cvet naših junakov na desnem Sočinem bregu.

Takrat je njena bistra voda prala svetovnovojno klavnico naših najboljših mladencev, ki so se borili za našo pravico in svobodo in za svobodo naših državnih sosedov, dočim ko nas danes z največjim zadoščenjem vedri, nas tolaži, nam krepi duha in vzbujajo v nas bridke in prijetne spomine našega burnega življenja.

Tam zadaj onostran Vodice, pod Jelenikom v

Desklam in Anhovem

se pa nekaj skrivnostnega, nekaj neobičajnega vrši. In res: kajti že v Plaveh so nas z zastavami in zelenjem okrašeni domovi in pred šolo praznično oblečena in lepo uvrščena šolska mladina prijetno presenetili ter prisilili, da smo morali stopiti z vozov. Po kratkem, toda pristrčnem pozdravu, smo med burnimi živjoklici od desne in leve pri Konjedčevih zdrdrali proti Desklam.

Že oddaleč je bilo videti morskim valovom podobno plapolanje zastav. Z glavne ceste smo se skozi slavoloke med maji peljali po zelo slabi poti v vas, kjer je prebivalstvo s šolsko mladino in učiteljstvom vred v gneči pričakovalo svojega prefekta.

Župana iz Desklam in Anhovega sta s svojimi starešinami svečano sprejela g. prefekta. Po pristrčnih nagovorih sta mu izročila spomenico raznih domačih krajevnih potreb s prošnjo, naj bi gosp. prefekt posredoval pri osrednji vladi, da bi se istim čimprej ugodilo.

Nato je gosp. prefekt obljubil, da bo dal vso svojo pomoč. Hotel pa se je tudi sam prepričati na licu mesta o vzpostavitvi hiš, občinskih poti in drugem. Končno je v šolski sobi nagovoril s primernimi besedami navzoča občinska zastopa povdar-

jajoč, da osrednja vlada in posebno še ministrski predsednik Mussolini hoče posvetiti največjo pozornost na to ob novi meji razprostrirajoče se ozemlje ter priti prebivalstvu v gospodarskem in duševnem oziru nasproti. Na vsak način pa zahteva, da se vsaka politika, ki se z državnimi interesi ne sklada, takoj preneha.

Pred šolo je bila gosp. prefektu predstavljena skupina posestnikov, ki želi brezpogojno sodelovati na poštenu poti državne t. j. naše politike. Gosp. prefekta je iskrenost skupine naravnost ganila. Povabil jo je, naj se mu predstavi pozneje na prefekturi v Vidmu. Isto je naročil tudi županoma. Ob navdušenih in odkritosrčnih ovacijah so se avtomobili odpeljali proti

Kanalu,

kjer je vse praznično oblečeno. Tudi tu slavoloki, zastave, zelenje, cvetje. Močna skupina narodne milice defilirala gosp. prefektu, bivšemu visokemu komisarju fašistov. Z veseljem smo opazili, kako so mnogi naši mladeniči v črnih srajcah s ponosom uvrščeni v skupino narodne milice. Tudi kanalski fašij, katerega energično vodi gosp. Tazzoli, šteje lepo število Slovencev, ki so ponosni in disciplinirani.

Za sprejem gosp. prefekta se pri vходу v trg nahajajo vse krajevne oblasti ter učiteljstvo s šolsko mladino. Ljubka učenka stopi pred g. prefekta, z vdanostno izraženimi besedami ga pozdravi ter z vzklikom »Živijo Italija« mu podari krasen šopek, cvetic, medtem ko majčkine šolarke ga obsujejo z ljubkim cvetjem. Po sprejemu v občinski hiši, kjer je g. župan Bavdaž obrazil po svojem težnje občine, je sledil drugi sprejem v sedežu fašija. Tu je politični tajnik pojasnil podrobno položaj cele zone. Gosp. prefektu se predstavi skupina slovenskih fašistov s Srednjega-Kambreškega ter druga skupina posestnikov iz anhevske občine, ki so neustrašeni naši somišljeniki. Gosp. prefekt jih je prisrčno pozdravil in jim izrazil svoje posebno zadoščenje. Med burnimi ovacijami posebno pa od strani fašistov se gosp. prefekt poslovil v Kanalu ter nadaljuje s svojim spetstvom, kateremu se je pridružila tudi narodna milica, pot proti Avčem. Zadnji pozdrav smo dobili pred šolo, kjer nas je ponovno pričakovala šolska mladež, ki je podarila g. prefektu mnogo šopkov pestrih cvetic, tako da je bil njegov avtomobil že poln iz nežnih rok podarjenih dantečih rož.

Iz presenečenja v presenečenje.

Med zelenjem skrite Avče so se nam nenadoma prikazale. Vse je praznično opravljeno. Mala šolarke se približa g. prefektu ter mu s sladkimi besedami: »Izvolite Vaša Ekscelenca cvetlice v znak hvaležnosti naših mladih src!« ponudi lep šopek cvetic.

Župan, občinski svetovalci, duhovnik, učiteljstvo in ljudstvo so se kazali vidno zadovoljni z visokim obiskom. Informirali smo se o stanju vzpostavitve. Od 115 hiš je še kakih 20 nevpstavljenih. Z ozirom na to in z ozirom na druge krajevne potrebe (most ob žel. postaji in dr.) je gosp. prefekt obljubil svojo takojšnjo pomoč; podal se je še v šolo, kjer si je ogledal šolske sobe, nakar so se avtovozila napotila ne baš po najlepši in strmi poti proti

Kalu.

Ni hiše in ne hišice, ki bi ne bila okrašena s trobojnico, tudi na višjih drevesih so vihrale. Pot je mestoma grozna; včasih človeku jemlje v avtomobilu kar sapo, ko se mu zdi, da zdaj pa zdaj je že pod ceste.

Pod Kalom v Koprivišču nas je že čakala skupina možakarjev naših političnih misli, ki je imela za sabo vse prebivalce te frakcije. Gosp. prefekt je skupino nad vse prisrčno pozdravil in pohvalil za iskrenost poštenih državljanov. Povabil jo je, da se zgleda v njegovih uradih na prefekturi v Vidmu.

V Kalu pa je bilo vse ljudstvo zbrano na trgu pred še napol podrti cerkvijo. Župan s svojim starešinstvom, duhovnik ter šolska mladina z učiteljem so z navdušenostjo pozdravljali našega prefekta; šolska mladina je jako lepo zapela italijansko

in slovensko pesmico, kar je navzočim ja ko ugajalo.

Ker je cerkev še napol odkrita, je moral ob slabem zimskem času tamošnji čg. dušni pastir maševati v sobi krčme. Na obrazu tega resnega in odkritosrčnega ljudstva čitamo, da je dobro in delavno in kot tako ne more sovražiti.

Cesta, ali bolje skoro nedostopen kolovoz, ki pelje iz Kala na Banjšice, je nepopisno slaba; vendar pa so naša vozila, četudi z največjo težavo, premagala vse težkoče.

Pri Murovcih se je gosp. prefekt pred slavolokom nenadoma ustavil ter stopil v napol razdejano barako. Hotel se je namreč osebno na licu mesta prepričati o resničnih vzrokih, ki peprečajo vzpostavitev hiš. Prijetno presenečeno ljudstvo je hitelo gosp. prefektu pripovedovati vse ovire, ki zavlačujejo vzpostavitev tako zaželjenega gorkega hrama. Kmalu nato smo dospeli na

Banjšice.

Še nebo, ki je bilo verna priča one medsebojne gorke ljubezni in prisrčnosti, kateri sta sijali raz obrazu ljudstva in visokih gostov, se je razveselilo ter nam poslalo blagodejne solnčne žarke.

Tu na tej krasni zeleni planoti je bil sprejem, bolj kakor nikjer drugod, naravnost triumfalen. Ob cesti pred cerkvijo so postavljeni gosti maji; po njej je razkošno razmetano zelenje in cvetje; slavoloki se z bajalnimi cveticami in napisi smelo kopa jo v solnčnih žarkih. Vse okrog in okrog je v trobojnicah. Dolgi vrsti šolske mladine krepko vihrati male zastavice v znak pozdrava. Z vsakega lica, iz vsakega očesa sevata radost in zadoščenje. Gosp. župan Čargo v imenu občinskega zastopa in vsega prebivalstva prisrčno pozdravi v slovenskem jeziku gosp. prefekta. Nato ga pozdravita tudi čg. vikar Ušaj in g. šol. vodja Vuga ki, pravi:

»Prisrčno bodite pozdravljeni visokorodni g. prefekt, ki ste blagovolili prihiteti tu med nas na to planoto, ki je bila napojena s požrtvovalno krvjo italijansko. Ker nimam drugega Vam dati, podarimo Vam nas vseh srce...« To ljudstvo je po svojem županu izrazilo željo, da bi rado imelo v trajen spomin visokega obiska skupno fotografijo, v kar je tudi gosp. prefekt privolil. Šolska mladina, občinski zastop, čg. vikar in vsi navzoči so se razvrstili pred cerkvijo, na kar jih je g. Majero dvakrat fotografiral. Slike so zelo krasne. Čg. vikar je g. prefektu razkazal še nevpstavljenost cerkev ter izrazil vročo željo, da bi čimprej prišlo do tega. Gospod prefekt je obljubil, da se bo z vsemi silami zavzel, da bo delo vzpostavitve do prih. zime dovršeno.

Z Banjšic bi morali visoki gostje v Bate čez kanalski Vrh, kjer jih je tamošnje prebivalstvo z nestrpnostjo pričakovalo. Ker se je pa g. prefekt hotel na lastne oči prepričati o res slabem stanju one ceste čez Lohke v Bate, se je odločil za takrat izpustiti Vrh iz programa.

Ob slovesu je prebivalstvo Banjšice burno pozdravljalo g. prefekta, obsulo njegov avto s cveticami in s trobarvnimi trakci ter ga nekoliko pospremilo.

V Lohkvah, Batah, Ravneh, Bitezih, Grgarju, povsod v teh lepih krajih je bil sprejem prisrčen in naravnost ganljiv. G. prefekt se je v Batah in Grgarju prijateljsko razgovarjal z zastopniki občine, z duhovščino in učiteljstvom o vsakojakem krajevnem problemu, ki se ga ima razrešiti.

Na Trnovski planoti.

Tudi na Trnovski planoti je prebivalstvo prisrčno sprejelo prefekta. Slavoloki zastave in razni okraski so se drug za drugim vrstili. Na Trnovskem je bilo ljudstvo z občinskim zastopom, šolsko deco in učiteljstvom, domačim duhovnikom pred cerkvijo zbrano, kjer je gosp. prefekta z vso iskrenostjo sprejelo. Gozdna krasota in vedra čela tega ljudstva so na visokega dočjoanstvenika zelo blagodejno vplivala. Ob več prilikah je izrazil svoje popolno zadoščenje. Na Lokve grede se je gosp. prefekt ustavil za hip pri našem splošno-

znanem in obče spoštovanem g. Winklerju, kateri ga je v avtomobilu pospremil do Lokvi.

Pred vhomom na Lokve nas je pričakoval gozdni nadzornik g. dr. Crivellari s svojimi gozdnimi čuvaji, ki so g. prefektu prezentirali crožje. Prisrčnost je bila nepopisna. Tamošnji g. podžupan s svojimi starešini, šol. vodja g. Vižin s svojo šot. deco ter vsi vaščani so enodušno izražali zadovoljstvo in iskreno radost nad tem visokim obiskom. Šolska mladina je kaj ljubko zapela nekaj pesmic, ki so odlične goste naravnost očarale. Domačini so g. prefektu obrazložili svoje težnje glede užitne pravice v erarskem gozdu. Zagotovilo so dobili, da se bodo tudi iste po možnosti vzele v vpoštev.

Ob izhodu iz vasi so nas oboroženi gozdni čuvaji, ki so bili pod slavolokom razvrščeni, zopet iznenadili. Po viharjih živicklicih smo se napotili proti

Čepovanu.

Na zadnji postojanki celodnevne programa smo naleteli na okrašene hiše in ceste. Gg. župana iz Čepovana in Lokovca z občinskimi zastopniki sta se poklonila g. prefektu ter mu obrazložila razne želje krajevnega značaja, na kar si je verni zastopnik ministrskega predsednika Mussolinija ogledal lepo vas; zanimal se je za čipkarstvo. Sam je šel v Podgornikovo trgovino ter si nakupil nekaj spretno izdelanih čipk za spomin.

Tu v Čepovanu, na Lokvah, kakor tudi na Trnovskem so bile gospodu prefektu

predstavljene skupine naših možakarjev, ki so sami od sebe razumeli naš bistveni položaj ter zavzeli ono ravno pot naše politike, ki je in bo edina, na podali katere se bomo mogli Slovenci v Italiji udejstviti.

Bližala se je že skoro noč in treba je bilo misliti na povratek. Po hrupnem pozdravu so avtovozila zdrčala proti Gorici.

Vladne namere.

Gosp. prefekt je po pozdravih županov v vsaki občini in v vsaki vasi razločno in točno govoril. Zraven navadnih krajevnih problemov glede vzpostavitve cest, hiš, zemljišč, cerkva, šol, itd. je vladni zastopnik v večjih krajih podal obširne in določne politične izjave, zatrjajoč, da ako je fašistovska vlada pripravljena z vso ljubeznijo proučevati in tudi probleme rešiti, hoče pa tudi, da manovre raznih hujskačev enkrat za vselej nehajo.

Vsaka občina je slišala razglas o nedotakljivosti italijanskih meja, ki so cementirane v kri padlih junakov.

Vseposvobod je bilo opaziti vidno znamenje in dobro voljo ljudstva, ki hoče z nerazdružljivo sedanjo državno politiko postaviti vse svoje stare in nove sile za vzpostavitev državne velesile in pridobiti v gospodarskem in v splošnem oziru ono mesto, ki pritiče po vseh pravicah naši Italiji.

Vsi govori g. prefekta so bili sprosti prevedeni po urednikih »Nove Dobe«, ki so pustili v ljudstvu še do prejšnjega dne pozabljenih krajev globok vtis.

Državno slavlje v Kojskem.

Že tekom tedna se je mnogo pripravilo, da se je to slavlje čim dostojnejše izvršilo. Mnogo visokih gostov iz Gorice in Vidma je v nedeljo prihitelo v prijazna Brda, da s svojim prisostvovanjem ob tej priliki dostojno počastijo dragocena, sveta tla, ki so bila s krvjo od toliko in toliko neustrašenih junakov namočena. Naše slavlje so s svojim prihodom počastili, zraven dosti drugih, tudi sledeči odlični gostje: deželni svetnik dr. Grusovin, sodni svetnik in član kr. komisije dr. Ziani, časn. poročevalec iz Vidma prof. Cavalloto, dr. d'Ottone, zastopnik okr. sveta ravn. Ceschla, razni odlični gospodje in gospe iz Gorice in Brd, skupina uglednih možakarjev s Kanalskega, manipoli narodne milice iz goriške Legije ter manipolo iz S. Giovanni ti Manzano. Konzula naše zone je zastopal g. kap. Graziani. — Iz Gorice so vozile posebne avtokorijere.

Pred šolo je polnoštevilno starešinstvo z županom na čelu in domačo narodno milico sprejelo goste.

Že pred vhomom v občino je okusno napravljeno slavolok pozdravljalo z »dobrodošli« udeležence. Hiše so bile okrašene s trobojnicami. Na trgu pred cerkvijo se je ob napovedani uri zbrala šolska mladina in velika množica ljudi. Svečanost je otvoril domači čg. župnik Marinič z blagoslovitvijo zastav, nakar je kumica s par leptimi in jednatimi besedami izročila g. županu občinsko zastavo s prošnjo naj jo hrani in pazi nanjo kakor najdražji biser. Ta veliki trenutek je še bolj povečala vojaška godba iz Gorice, ki je s svojimi izrazitimi zvoki zaigrala narodno himno. Nato je kumica galjardeta bojevnikov plemenita gospa Ripari, ki je hotela za vsako ceno prebivati ob pokopališču, kjer je njen preljubljeni voini padli sprog-polkovnik zakopan; z do srca pretresujočimi besedami izročila galjardet bojevnikom. Gosp. prof. Venezia se ji je kot predsednik društva v vznešenih besedah zahvalil za plemenitost njenega srca in za njeno strastno ljubezen do očetnjave; zagotavljal ji je, da kakor so v jarkih in v družbi preblegega pokojnega polkovnika branili v največji nevarnosti Domovino, tako se bodo tudi zdaj, ko so naše meje za stalno določene, zavedali svoje visoke dolžnosti vselej in povsod.

Za g. prof. Venezia je g. dr. Bianco-rosso v imenu goriškega viceprefekta g. Pionarta poudaril kot bojevnika, da za ta sveta tla, ki so bila z življenjem stotisočih tovarišev izvojevana in z njih krvjo

poškropljena in katerim smo ta dan posvetili, bomo dali vse, in če bo treba tudi življenje, ker so nam tako sveta kakor vsakateri drug kraj naše širne domovine, in še bolj. Ona kri prelita na tej zemlji mora preroditi naše dosedanje življenje, mora roditi oni od nas vseh zaželjeni sad: mir, red in splošni napredek.

Z vzvišenega odra je g. župan Obljubek izrekel iz pestrih besed sestavljen govor, iz katerega, z ozirom na tesnost prostora moramo posneti le glavne misli, kakor sledi:

»V jako lepem številu smo se danes zbrali okrog naše trobojnice, pod katero so hrabri vojaki šli v boj za čast, slavo in veličino domovine, — pod to zastavo zvršili so mučeniško smrt, pod to zastavo zvestobe in poguma prešli so svojo kri, s katero so to našo rodno zemljo poškrpili, napojili in posvetili ter izročili jo svoji in naši materi domovini.

Zato pa je današnji slavnostni praznik posvečen objednem tudi trajnemu spomenu padlih vojakov, ki so daleč od svojcev-starišev, žena, otrok, bratov in sester ter znancev in prijateljev izdahnili pod to zastavo svojo blago dajo ter položili domu na altar najdražje, kar so imeli, svoje življenje.

Današnji slavnostni praznik je živ dokaz, da razumemo tudi mi Slovenci našo zvestega državljana, da znamo ceniti in gojiti s polnim duhom plemenitega srca patrijotičen čut do naše dove domovine Italije.

Ako smo tedaj mi Slovenci bili zvesti in dobri državljeni v bivši Avstriji, katera je našo zvestobo plačevala s zatiranjem — sedaj pa tudi leži za to njeno črno nehvaležnost na razvalinah tiranstva, odkoder se nikdar več ne dvigne — toliko več vzroka in povoda imamo, da smo zvesti in dobri državljeni naše nove domovine Italije, ki ima za seboj zgodovinsko kulturo in ki se po vsej pravici imenuje učiteljica svetovne kulture, in kot taka kultura in svobodna država ne bo mogla plačevati drugače tudi nam novim državljanom Slovincem kot zvestobo za zvestobo, spoštovanje za spoštovanje in ljubezen za ljubezen. —

V tej veri potrjuje nas tudi dejstvo, da so naši bratje italijanske narodnosti zastopniki civilne in vojaške oblasti ter narodne milice-fašija, — katerim bratom in gospodcm izrekam v imenu prebivalstva naše občine najsrčnejšo zahvalo za njih

poset in počestje naše današnje slavnosti — prihiteli med nas z veliko navdušenostjo, ne samo zato, da počastijo našo slavnost, marveč zato, da nam ponudijo bratsko roko in srce ter da z odprtimi očmi pričakujejo od nas odkritosrčni izraz državljanske ljubezni, ki naj bi blagodejno vplivala na mirno sožitje in bratsko vez med nami Slovenci in sodržavljanskimi brati Italijani v naši deželi in v naši državi. Da, č. gošpoda in dragi bratje — to od nas pričakovano državljansko zvestobo in bratsko ljubezen ste dobili; in prosim Vas, vzemite jo ter nesite jo v širšo italijansko javnost.

Enake dolžnosti — enake pravice! To zlato geslo nosi na svojem praporu genijal naša država, g. ministerski predsednik Mussolini, ki je na čelu svoje hrabre fašistske organizacije hladnokrvno, mirnim in taktičnim nastopom dosegel oni cilj, ki je predpogoj in podlaga za obstoj države in njenega prebivalstva, in kateri cilj bi zamogel doseči le izkušen in spreten vojskovodja na čelu svoje hrabre vojske.

— Vsi državljani, brez razlike narodnosti smo dolžni vestno izvrševati državljanske dolžnosti, delovati za ojačenje in procvit države in za skupni državni interes.

Končno je gosp. župan vzkliknil: »Živio Italija! Živio naš presvetli kralj Viktor Em. III.! Živio rešitelj, in krmitelj naše države ministerski predsednik Mussolini!»

Nadalje so se vrstili govorniki: Gosp. Falcetti je govoril v imenu domačega fašista, gosp. dr. Lessi v imenu goriškega fašista in sindikatov, gosp. šol. voditelj Zgonik v imenu učiteljstva cele občine, nakar je dal povelje za uvrstitev šol. mladine. — Sestavil se je veličasten spreved, ki se je polagoma pomikal na vojaško pokopališče.

Z ganljivimi besedami so proslavljali padlih junakov največjo požrtvovalnost, ki jo zamore dati državljan domovini gg. Falcetti, dr. Lessi in Don Capponetto, ki je tudi narekoval prisego šolski deci in sploh vsem navzočim.

Lepozveneče petje šolske mladine, miloglaseče se točke vojaške godbe in pa grobna tišina klečujočih slaviteljev so napravile neizbrisljiv vtis na vse.

Spreved se je povrnil na trg. Občinski svet in odbori društev so povabili goste na okrepčilo. Tudi za razveselitev mladine je preskrbela izvrstna vojaška godba.

Tako iskreno in neprisiljeno slavje nam more le dvigniti ugled, ljubezen in zaupanje pri naši fašistski vladi in sploh pri italijanskem narodu.

Mi Brici smo s tem ponovno pokazali, da nam bije v prsih srce in deluje v glavi razum, kakor mora vsakemu poštemu in zvestemu državljanu, ki hoče biti zvest in pokoren sin dobrega očeta, od katerega sme s trdnim zaupanjem vse dobro pričakovati.

DOPISI.

Vipava, dne 29. VI. 1923. Pri nas se je na praznik sv. Petra in Pavla vršila velika slavnost: Razvitje in blagoslovljenje šolske zastave. Že to dejstvo je samo na sebi velikega pomena zraven tega pa moramo vpoštevati prisotnost mnogo vis. gostov, ki so se odzvali vabilu županstva, ter se skoro v polnem številu vdeležili slavja. Med dosti drugimi je bilo znamenovati goriškega viceprefekta g. kav. Piomarta, postojnskega podprefekta kav. Guglielma, zastopnika postojnske šolske oblasti g. prof. Urbanaza Urbani, kav. V. Garzarolli, g. stotnika karabinerjev iz Postojne, naše stare znance in tovariše fašiste iz Ajdovščine, Štunj, Vipave, Postojne, urednika »Nove Dobe«, zastopnike lokalnih oblasti, gg. župane s Slapa, Št. Vida, g. Bratina in še mnogo drugih gospodov, katerih imena se pri najboljši volji ne spominjamo.

Pred slavjem so se vsi visoki gostje zbrali v šolski dvorani, nakar so stopili na oder, ki je bil na trgu nalašč zato napravljen.

Po razvitju in blagoslovljenju trobojnice jo je kumica s priručnimi besedami izročila zastavonoši, kateri je s svojima tovarišema zatrjeval, da jo bodo vsi brez razlike zvesto hranili in strogo spoštovali

kakor najdražji biser. V vznešenih besedah so govorili: g. učiteljica Kalan, g. podprefekt Guglielmo in končno g. naduč. Punčuh, ki je sentimentalno opisal barve naše trobojnice.

Fojana, 29. junija 1923. Tudi tukaj pri nas je marsikaj novega, ki je vredno, da pride med svet.

Danes je bilo razvitje in blagoslovljenje šolske zastave tako slovesno, kakoršnega sploh ne pametimo. Vas je bila vsav zastavah in v zelenju. Na trgu pred cerkvijo so se na odru zbrale vse avtoritete občine. Posebno pozornost je vzbujal manipol narodne milice z Dobrovega.

Po blagoslovlitvi zastave so govorili: domači čg. župnik Spizer, kr. komisar g. Juša, šol. vodja g. Korošec, učitelj z Dobrovega g. Brajda ter politični tajnik fašista g. dr. D'Ottone; vsi govorili so se krasno razvijali, tako da so vzbujali čedalje večjo pozornost.

Šolska deca se je posebno izkazala z nežnim petjem narodnih himen.

Četudi skromno prirejeno slavje je med vaščani vzbudilo veliko zanimanje, tako da so si ga vtisnili globoko v spomin.

Medana, 1. jul. 1923. Tudi v Medani je bilo razvitje in blagoslovljenje šolske zastave, ki se je izvršilo na šol. dvorišču v navzočnosti šolske mladine, učiteljstva in občinstva. K tej slavnosti so prihiteli: sodni svetnik in član kr. dež. komisije g. dr. Ciani, deželni svetnik dr. Grusovin,

Politični pregled.

Boj za volilno reformo.

Vlada kakor znano je dala v proučevanje osnovo novega vol. z. 18 članom zbornice vseh struj. Ta komisija bi imela podati zbornici poročilo, na podlagi katerega bo morala zbornica glasovati za ali proti volilnemu zakonu.

Protifašistsovski zastopniki so seveda vihali nosove, ker jim novi volilni red ne obeča poslanskih prestolčkov; radi tega se je vprašanje sukalo največ okoli dvetretjinske večine, ki jo zahteva vladna večina za se.

V to razpravo je posegel tudi Giolitti, ki je priporočal vladi naj se dovoli manjšini 2/5 sedežev, za kar so svojedobno pritiskali tudi popolari ali ljudovci.

Zdi se pa vendar, da do resnega odpora ne pride, ker splošno se uvideva, da ima fašistska vlada prav. Eminentno demokratične struje rujejo seveda proti. Med takozvanimi democijalci so povzdignili nekateri odločno svoj glas proti vladnemu načrtu. Postopajo pa jako zvito, ker na splošno sprejemajo načelo enotnega volilnega krožja, hočejo pa po drugi strani uvesti v zakonski načrt toliko podrobnih prememb, da bi vlada ne mogla doseči svojega cilja. Popolnoma jasno so nastopili proti vladi demokratski ministri Gasparotto, Sacchi in Cotugno, ki zahtevajo, da se tudi v enotnem volilnem krožju ohrani demokratično načelo.

Zagometnejši je položaj pri popolarjih. V njihovih vrstah se močno krha. Vedno in vedno se ponavlja poskus, da bi se ta stranka popolnoma z vlado sporazumela. Vladni nasprotniki, med katere spada tudi Don Sturzo, pa skušajo zadrževati desnitarje s tem, da neprestano prebavljajo vprašanje sorazmerne volilne pravice, ki da jih loči nepremosljivo od fašistske vlade. Vsokakor do pravega preloma med vlado in popolari ni še prišlo in najbrž tudi ne pride, ker Sv. Stolice najbrž ne bi odobraval očitnega nastopa proti vladi, ki je prva, ki hoče izravnati spor med državo in Sv. Stolico.

Odločitev v parlamentu pade najbrž še ta mesec in na to nima seveda vlada nobene ovire razpisati volitve kedar hoče.

»Mali list« vé, da se bodo vršile volitve še to jesen in tudi kateri Slovenci bodo kandidirali na fašistski in kakih drugih listi.

Ta tako dobro informirani list vé, da bodo fašisti sprejeli v svojo listo tudi katerega Slovenca, da pokažejo svoje »pravilcoljubje«.

Listu izrekamo lepo hvalo za reklamo, ki jo dela našim možem, pripominja-

narodna milica z Dobrovega, časn. dopisovalec iz Vidna g. prof. Cavallotto in dr. Po blagoslovlitvi zastave je domači dušni pastir spregovoril jako lepe besede na šolsko mladino, kako morajo ohraniti v spominu to slavje lastne zastave, katero morajo nad vse spoštovati, ker predstavlja simbol Domovine.

Za njim je povzel besedo zastopnik bojevnikov g. Cavallari in namestnik domačega obč. komisarja, ki je z drastičnimi besedami živo orisal fašistsko probujo, ki je istovetna z narodno probujo. Domača učiteljica g. čna Toroš je v pestrih besedah opisala zgodovino narodne trobojnice. Nato povzame besedo naš dragi prijatelj Dr. D'Ottone, ki s svojim živim in prepričevalnim izrazom pojasni najprej šolski deci velepomembnost tega patrijotičnega praznika, nakar je navzočim s poljudno besedo predočil pomen in namen fašistske politike, ki je obenem državna, vladna in narodna politika, kar dokazuje po celi Italiji fašistske zmage pri volitvah, poudarjajoč pri tem, da vse življenje med Slovenci v bodočnosti se ima vršiti edinole na podlagi fašizma, ki je izraz celega ital. naroda.

Velepomembno slavje se je zaključilo s par besedami, ki jih je izrazil novodošlec. Gotovo je, da to slavje ostane v neizbrisnem spominu vsem prisotnim, osobito pa nežni deci, za katero je bila blagoslovljena zastava.

mo, pa da žalibog o stvareh, o kateri govori dobro poučeni list, do danes še nič ne vemo, na prazne domneve pa ne bi se radi naslanjali.

Sindakatsko zborovanje v Rimu.

Delavsko vprašanje v fašizmu je velikega pomena. Z njim vred vse sindakalno gibanje, ki je nastalo s fašistskim pokretom.

To važno nacionalno vprašanje se je moralo vzeti v resen pretres. V ta namen so se sestali v Rimu zastopniki fašizma in sindikatov, da se jasno določi stališče fašizma napram sindakalnemu gibanju.

Razpravljalo se je o gospodarskem položaju prvega polletja 1923, o delovnih pogodbah, o tehničnih uradih sindakalnih organizacij in raznih predlogih.

Na predlog kom. Rossioni je bila izrečena zaupnica fašizmu in njega poglavarju. Iz dosedanjih govorov bi bilo posneti, da bi se radi postavili na zdravo podlago odnošaji med delodajalci in delojemalci.

Dopisnik bolonjskega »Resto del Carlino« se nadeja, da se zamore delavstvo organizirati v »državnem smislu« to je, da se spravijo interesi delavstva kakor tudi kapitala v skladje z državnim interesom.

Tozadevno delovanje je ostalo dosedaj privilegij socialističnih struj, ki so stale na internacionalnem stališču, ker niso videle rešitve v dosedanjem državnem ustroju. Fašizem si je nadel brezdvomno najtežjo nalogo v moderni državi, alko hoče z vestnostjo načeti vprašanje delavstva, s katerim se družijo vprašanje kapitalizma in hiperprodukcije narodnega naraščaja.

Spor med Sv. Stolico in Francijo.

Iz Sv. Stolice je pred kratkim izšel glas, s katerim obsoja papež ruhrsko zasedbo.

Papež, kot zaščitnik miru in sprave, je videl v krvavih dogodkih, ki se dnevno odigravajo v katoliškem delu Nemčije, ki ga tišče Francozi k tlom, ogenj grdega sovraštva, s katerim se ogroža svetovni mir.

Mnenje njegove Svetosti je bilo, da bi se moral napraviti konec takemu položaju s tem, da se imenuje objektivni mednarodni sodni dvor izvedencev, ki bi morali poravnati spor med Nemčijo in Francijo na podlagi pravičnosti.

V ta namen naj bi se umaknila vsa francoska zasedbena armada iz Nemčije za meje, katere določa Franciji versailska mirovna pogodba.

Potemtakem je papež obsodil delovanje reparacijske komisije in s tem francosko vnanjo politiko.

To pa še v času, ko je Francija zopet vzpostavila svoje diplomatske odnošaje s Sv. Stolico imenovaje gosp. Jonmarta kot svojega poslanika pri Sv. Stolici.

Nemški glasovi so to novo papeževo posredovanje sprejeli s precejšnjim nezupanjem, dočim so se čuli iz francoske zbornice, kjer se je razpravljalo o tem papeževem koraku, precej ostri glasovi.

Poincaré je zavračal papeževo pismo kot neumestno nastop proti Franciji v pri-log Nemčije, čemur se je vsa francoska zbornica navdušeno pridružila.

Vladna velenacijska politika je bila odobrena z glasovi vseh navzočih poslancev, katerih je bilo 298. Govori se, da odpokliče francoska vlada svojega poslanika iz papeževega dvora.

Rimsko časopisje zagovarja večinoma papežev korak zlasti, ker je s svojim korakom papež hotel ščititi katoliško prebivalstvo tostran in onstran Rena, kajti toliko Nemci zasedenega ozemlja kakor tudi Francozi so katoličani, vsled česar se papeževo posredovanje iz stališča krščanske vere ne more obsojati.

Raznoterosti

IZOSTALA ŠTEVILKA »NOVE DOBE«. Zadnji petek ni izšla naša številka radi stavke goriških tiskarjev.

Ognjenik Etna se je pomiril. Uradne vesti trdijo, da se je položaj od strani časopisja pretiraval. Vendar pa je škoda ogromna. Ker se splošno po celi Italiji nabira za te nesrečnike, bi bilo umestno, da tudi Slovenci pokažejo svojo dobro voljo in ljubezen do svojih sodržavljancev s tem, da nabere vsaka občina primeren znesek in ga odstopi najbližji prefekturi ali banki.

Romanje k Neznanemu vojaku. Te dni je došlo kakih 2000 šolarjev iz Julijske krajine v Rim, da se poklonijo s šolskimi zastavami Neznanemu vojaku. Dosele so sprejeli na postaji posl. Bottai, dr. Pescasolido v imenu fašizma, in prof. Lombardo Radice.

V navzočnosti ministra Gentile je bila blagoslovljena zastava sežanske ljudske šole.

Homatije v Jugoslaviji. Da se je vprizoril atentat na ministerskega predsednika Pašiča, je že stara novica. Atentat se je izjalovil, a jugoslovanska radikalna vlada bi rada naprtila odgovornost Radicevcem, ki so popolnoma odrekli svoje sodelovanje z vlado. Tako so navidezno gospodarji položaja radikalci, ki izražajo danes svoj položaj na vse strani. Tako čutijo njihovo težko roko tudi demokrati, katere odrinjajo polagoma od vseh uplivnih mest. Jugoslavija postaja vsled svojih notranjih zmed država, ki se bode težko oprijela, ako ne uveljavi takih načel kakor pri nas Mussolini.

Razpust občinskega zastopa v Sempetru pri Gorici. Vsled izida oblasne preiskave, ki jo je svojedobno odredila goriška podprefektura v občinski upravi sempeterski, je prišla vlada do sklepa razpustiti ondodni občinski zastop in imenovati kr. komisarja v osebi gosp. Josipa Galleusiga, ki je že svojedobno skozi več nego dve leti upravljal občino.

Občinarji, ki se že delj časa niso mogli strinjati s starokopitno mislečo občinsko upravo, so v zadnjem času sami pritiskali nato, da bi velezasluženi gosp. Josip Galleusig sprejel občinske vaje zopet v svoje roke. Dokaz splošni priljubljenosti našega tovariša je bilo okrašenje občine z zastavami, ko se je raznesla namreč vest, da je imenovan gosp. Galleusig občinskim komisarjem.

Sicer pa je gosp. Galleusig že itak prej imel v starešinstvu le za en glas šibkejšo stranko, kar je najboljši dokaz, da uživa spoštovanje in zaupanje tudi v širših slovenskih masah.

Nadejamo se, da bode kos težki nalogi, ki mu jo je v tej uri poverila fašistska vlada.

Zamujene naznanitve vojne škode. Iz več krajev dežele se čujejo tožbe ljudi, ki so vedoma ali nevedoma zamudili rok za naznanitev vojne škode. Kriva je bila mnogo temu nevednost ali nezampanje v novo državo, kateri se je le prerado podtikavalo hudobne namene.

Od gotove strani se je započela samostojna akcija, da bi se ugotovilo število teh zamudnikov ter vzroke, radi katerih ni bila naznanjena voja škoda.

Zupanstva bi se imela pobrigati, da se naberejo tostvarni statistični podatki, na podlagi katerih bi se moglo proučiti vprašanje, je-li bi se dalo te zamudnike na kak način odškodovati.

Nabiranje tostvarnih podatkov, s katerimi ni spojena nikaka denarna obveznost za oškodovano stranko, je prevzel inž. Anton Gaspari v Gorici, Piazza S. Rocco št. 6, kamor naj se vpošljejo tostvarni podatki.

Smrtna kosa. V občje priljubljeni podžupan iz Dol. Cerovega, gosp. Klinc je v pondeljek preminul. Nahajal se je v najlepši moški dobi in je bil edini sin na posestvu. Trdnega zdravja kot malokdo je imel nesrečo, da je trčil na poti, ki vodi iz Podgore v Grojno, s kolesarjem, ki ga je podrl s tako silo na tla, da si je pretresel možgane in za par dni rani podlegel.

K dohodku na agrarno premično premoženje. Svojedobno so se naši »prijatelji« od »Goriške straže« silno potrudili, da so »raztolmačili« ljudstvu, kako naj napove svoje agrarne dohodke od premičnega premičnega premoženja. Hodili so po deželi in jih »učili« ter »svarili« pred špekulanti. Ljudstvo je moralo sprejeti stvari, kakor so oni hoteli, ki so se baje dogovorili naravnost z »vlado«.

Mi smo ljudstvo takoj opomnili, kje da tiči nevarnost. Pri posluževanju dohodniških tabel je treba največje pozornosti. »Goriška straža« je prišla danes tudi na to, kajti evo ti, kar vam pripoveduje v svoji zadnji številki o tabelah:

»Drugič se ne sme tabelam zaupati, ker so zelo visoke. Ako je obrtnik dosedaj plačeval na pr. 3 lire avstrijskega obrtnega davka, ga uvrsti davkarija uradno za slučaj, da ne izpolni napovedi v dohodniško skupino od 200 lir itd. itd.«

Ali se ne pravi to, da mora ljudstvo s svojo kožo plačevati zmote svojih demagogov?

Izgubljeno. Dne 24. junija t. l. je bilo izgubljenih na poti iz Dol. Vrtojbe do goriške južne železniške postaje nad 8000 Lir. Pošten najditelj je naprošen, da izroči znesek naši upravi, kjer dobi lepo nagrado.

POZOR NA STARO SLOVENSKO TVRDKO!

Razprodajam pohištvo po jako znižanih cenah, in sicer:

Omare	od 200	Lir naprej
posteljnjake	90	" "
zmeti (šušte)	70	" "
blazine	60	" "
kompletne spalnice	800	" "

Velika izbira navadnih in finejših sob kakor tudi železnih posteljnjakov. Priporoča se

ANT. BREŠČAK

največja zaloga pohištva na Goriškem z lastno tovarno v Gorici Via Carducci št. 14 in Via C. Favetti 3.

Vozni red železnice

veljaven od 1. junija 1923 dalje

Podbrdo — Gorica — Trst.	
Km.	*)
Podbrdo odh.	5.05 9.20 11.21 16.40 20.50
6 Hudajužna	5.19 11.34 16.54
12 Grahovo	5.35 11.50 17.10
16 Podmelec	5.45 12.00 17.20
21 Sv. Lucija Tol.	6.10 9.49 12.30 17.55 21.23
29 Avče	6.33 12.44 18.10
35 Kanal	6.44 10.08 12.54 18.21
41 Plave	6.54 13.05 18.38
54 Gorica N.	5.20 7.26 10.33 13.27 19.05 22.09
58 St. Peter	5.29 13.35 19.13
61 Volčjadraga	5.37 13.43 19.20
65 Prvačina	5.50 11.00 13.54 19.30 22.29
72 Rihenberg	6.05 14.10 19.45
79 St. Danjel	6.33 11.29 14.34 20.07
85 Dut. Skopo	6.43 14.46 20.17
90 Repentabor	6.57 15.01 20.21
94 Opčine	7.06 11.56 15.10 20.39 23.19
102 Guardiella	7.24 15.26 20.56
105 Rozzol	7.33 15.35 21.05
110 Trst D. P.	7.45 12.25 15.45 21.15 23.46
Trst — Gorica — Podbrdo.	
Km.	*)
Trst D. P. odh.	5.35 6.10 11.05 16.30 17.25
5 Rozzol	6.27 11.20 17.41
8 Guardiella	6.39 11.30 17.53
16 Opčine	6.07 7.04 11.53 17.01 18.15
20 Repentabor	7.14 12.07 18.25
25 Dutovlje • Skopo	7.24 12.16 18.34
32 St. Danjel	7.35 12.27 17.28 18.45
39 Rihenberg	7.49 12.40 18.58
45 Prvačina	6.52 8.01 12.52 17.49 19.11
49 Volčjadraga	8.09 13.00 19.22
52 St. Peter	8.19 13.10 19.31
56 Gorica Nord	7.21 8.31 13.23 18.17 19.43
69 Plave	8.55 13.44 20.07
75 Kanal	9.08 13.54 18.47 20.17
81 Avče	9.18 14.05 20.28
89 Sv. Luc. • Tolmin	8.12 9.45 14.38 19.12 21.01
95 Podmelec	10.01 14.53 21.15
98 Grahovo	10.11 15.03 21.23
105 Hudajužna	10.35 15.27 21.41
110 Podbrdo	8.50 10.50 15.42 19.50 21.56

*) Zčasno ukinjen.

Gorica — Ajdovščina	
Km.	(Z Južne postaje)
— Gorica J. P.	odh. 7.15 13.40 18.35 19.25
4 St. Peter	7.29 13.52 18.46 19.37
8 Volčjadraga	7.41 14.03 19.48
12 Prvačina	doh. 7.49 14.11 19.55
14 Dornberg	odh. 8.05 14.16 20.—
16 Batuje	8.13 14.24 20.08
20 Kamnje	8.25 14.36 20.20
23 Dobravlje	8.37 14.48 20.32
25 Sv. Križ • Cesta	8.48 14.59 20.43
27 Ajdovščina	8.56 15.07 20.51 21.—

Ajdovščina — Gorica	
Km.	*)
— Ajdovščina	odh. 4.45 11.10 16.15
2 Sv. Križ • Cesta	4.55 11.25 16.25
4 Dobravlje	5.02 11.32 16.32
7 Kamnje	5.11 11.41 16.41
11 Batuje	5.23 11.54 16.53
13 Dornberg	5.37 12.06 17.07
15 Prvačina	doh. 5.42 12.11 17.12
19 Volčjadraga	odh. 5.46 12.13 17.17
23 St. Peter	5.54 12.35 17.35
27 Gorica J. P.	6.08 7.39 12.47 17.39

VIDEM — GORICA — TRST		
Odh.	Doh.	Doh.
5.25	6.28	8.15
8.00	8.59	10.45
10.10	11.19	12.40
14.00	15.09	16.55
17.30	18.35	—
19.55	21.01	22.55

TRST — GORICA — VIDEM		
Odh.	Doh.	Doh.
—	5.56	7.00
6.05	8.00	9.00
9.40	11.36	12.35
13.10	14.57	15.45
16.40	18.17	19.05
18.00	20.01	21.05

Izdajatelj: »Korisatelj Nove Dobe«
Odgovorni urednik: Sokol Jožef.
Tisk: »Narodna Tiskarna«.

ŠIRITE
„NOVO DOBO“

Velika trgovina z jestvinami in kolonijalnim blagom, vina in likerjev.

Na drobno! Na debelo!

Telefon št. 6.

Josip Galleusig v Št. Petru pri Gorici

v lastni hiši

Zaloga moke, otrobi, žita itd. Velika izbira ravnodošlih najboljših vrste umetnih gnojil, kakor tudi vseh potrebščin za vinogradnike.

Cene vsega blaga brez konkurence!

Vsak naj se osebno prepriča v moji trgovini.

Za prihajajočo sezono!

Tvrdba

Giusto Vuga & C^{omp.}

Telefon 132 GORICA Corso Verdi 38

Cenjenemu občinstvu se naznanja, da je naša zaloga bogata obložena z zadnjimi novosti:

Za dame: svilene obleke - elamin - platnene, eponge, foulard itd.

Za gospode: velika izbira blaga za obleke, perilo, klobuki znamenite tvrdke G. B. Borsallino fu Lazzaro iz Aleksandrije in bogata zaloga slamnikov.

Prvovrstna krojačnica pod nadzorstvom sodruga A. Gache-ta.

Sprejema se kožuhovina v varstvo, ter se jamči proti molju, ognju in tatvino.

Podpirajte domačo obrt.

Odlikovana goriška tovarna testenin.

Lastnika CELLA in DOLCE.

GORICA — Via Manzoni — GORICA.

Z namenom, da se uveljavi na našem trgu

Cenik najvišje dopustnih cen

je tvrdka vpeljala za udobnost meščanstva v jestvinski trgovini

Gnudi Aurelio

Gorica, via Garibaldi 6, poleg gledališča,

podrobno prodajo svojih izdelkov po sledeči cenah:

Poizkusiti potem verjeti:	Poizkusiti potem verjeti:
Pašta po napolitansko, posebna	L. 2.20 kg.
navadna	" 2.10 "
" bolagneško, posebna	" 2.30 "

POIZKUSITE IN SODITE! POIZKUSITE IN SODITE!

Za nabave na debelo posebne cene. Pri drugih vrstah jestvin so tudi vse cene brez konkurence.